

ברזיל גدع, שברגע אחד עילאי מפיל כל המחיצות והמסכימים והרים כדוגמג נמסו. וזהי ב' הארה אשר מעולם הייתה כמוותו. זו דרגת הפורים שהוא יומם התפרצויות אהבה בין יהודי לאביו שבשים ב' אה' אחת בשנה המכפרת אפילה לשאים שביהם, וזוכים לקבלה התורה מחדש שקימו וקיבלו עליהם ועל זרעם.

בין يوم הכהנים לפורים. ביום הכהנים הוא יום התפיעות ע' חרטה ותשובה על כל חטא וחטא, ע' שטפילים ابن אחרי אבן ונזכר אחרי נזכר מהמחיצות המפסיקות. ואילו פורים ענינו התפיעות מתוך אהבה העולה על גדותיה אשר מרים רבים לא יכולו לכבות את אהבה, ב' כי שיבר דלתות נחשות ובריחי

אפטר מן התורה מנין שנאמר ואנכי הסתר אפטר

בני ישראל, או חנוכה ע' ש חנוכת המזבח, ומדווע
המגילה נקראת ע' ש ההסתර.

ויל הענן, דהנה איתא מהאר"י ה' בעניין הגילוי של פורים שהוא אהבה מגילוי יסוד אבא, והאהרה זו כמוות לא נהייה לא שבשות ולא בימים טובים ולא בשום זמן שהוא. וכך שנם הגאולה היה ע' גilio או עלין שכמויה לא נהייה, כך גם ההסתר מוקדם היה הסתר קשה מאד שכמויה לא נהייה. והב' בזה, כי שיא ההסתר בין קוב'ה ליישרל הוא כאשר ההסתר כפול. יהודי יכול לשאת כל הסתר גשמי וצורת רבות ורעות, אך הקשה ביותר כאשר ההסתר כפול גם ברוחניות, שנדמה לו כי נסתרה דרכו מה' והוא מושך ומופקר לכל פגיעין בישין, ואבד את המשען היהודי שיש לו בעולמו אביו שבשים. עם ישראל מלומדי סבל גופני מדוריהם דורות, ובפנימיות נפשם כבר אינם מפחדים מוה, אך מה אומלל הוא ונורא מצבו כאשר מרגיש מנותק, כמ"ד הסורת פניך הייתי נבhall. כילד בעל נפש שחטא, שמוון לשאת כל מני עונשים מאביו, אך שירוקו אותו מהבait אין יכול לשאת. יהודי גם בעת שעוברים עליו היסורים הקשים ביותר עדין יש לו למי לפנות ולפנוי מי להתחנן, אבל כאשר נגור עליו הסתר רוחני שפיו סגור במטגרים ואינו יכול לשופך שיחו בתפללה עד שנדמה לו כי הוא מושך למורי מלפני ה', אין מוגל לשאת זאת. כמו שמצוינו אצל דהמע"ה, שבאמת כל האומר דוד

א.

מאמר חז"ל (חולין קלט): אפטר מן התורה מנין שנאמר ואנכי הסתר אפטר פנוי ביום ההוא. ויש להבין משמעות דבריהם שלא היה הסתר כפול בכל העתים כמו בתקופה זו של אפטר, ומה משמעות כפילות זו, ולמה מתיחסת כפילות ההסתר לאפטר יותר מאשר למרדכי. עוד מצינו כפילות לשון בדברי אפטר וכאשר אבדתי אבדתי, וכן בהא דעתא בחו"ל כשנכנסה אפטר לבית הצלמים נטלקהמנה שכינה ואמرا' א' למה עובתני, מה משמעות כפילות הלשון ארלי ארלי. וכן מרדכי אמר בלשון כפול אם החרש תחרישי בעת הזאת.ותג הפורים עצמוני כפול, שיש יום מיוחד לפורים ויום מיוחד למועדים, שלא מצינו דוגמתו בכל מועד השנה.

עוד יש להבין מד"כ במגילה, על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור, ומה קשור הפור לעיצובו של אג ולנס שהיה בו, ומה המשמעות בזה שנפל הפור על אדר יותר חדש אחר. כן צ"ב מודיע נקראת המגילה ע' ש אפטר, ולא מגילת מרדכי ואפטר. וביתור ע' פ' מהז'ל הנז' אפטר מן התורה מנין שנאמר ואנכי הסתר אפטר וגוי, נמצא שהמגילה נקראת על שם ההסתר, ולכוארה היה ראוי לקרוא לה ע' ש הגאולה, כמו שככל הימים נקראים ע' ש הנס והגילוי שהיה בהם, פסח אשר פסח על בתיהם בני ישראל, וסוכות כי בסוכות הושבתי את

הכפולות והאיומה. שיש הולך חשבים ואין נוגה לו
אך לכיה'פ יכול לפתח פיו בתפללה ובcut מזווא,
ושגם זה סגור בפנוי ואינו יכול לפתח פיו.
ושיש בונה ב' אופנים, או מגודל הכאב כמו שנאמר
באירוע (ב) ואין דבר דבר כי גדול הכאב, ובתгалיט
(לט) נאלמתי דומיה החשיתי מטופ וכאבי נעכר.
ויש שאינו יכול לפתח פיו מתווך יוש ואפס תקווה,
שכבר אין רואה שום תועלת בדבריו, שדא קשיא
מכולה. וכנגד ב' משמעויות השתקה של אסתר יצא
מרדי כי אמר בלשון כפול אם החרש תחרישי, לשולל
את שנותיהם, ולכן לא מתיחס ההסתר על מרדי כיון
לייהודים. וכי היה בטוח שרוח והצלחה יעמוד
שהוא היה חזק באמונתו כי רוח והצלחה יעמוד
לייהודים לא עבר את ההסתר הכפול הזה.

ב.

והעצה לכל הסתורים היא שיאמין ויבטח בה' יי' עמו אנסי בצרה, הינו שגם בתוך הצרה שם האנגי. וכמאמר מրן אדמור'ר בב"א ז"ע על פסוק זה (תהלים צא) יקראני ואענהו עמו אנסי בצרה אחלצחו ואכבדהו. יקראני הוא לשון הקב"ה נמצא רוחך ממנה והוא קורא לו, או אענהו, אבל אם עמו אנסי בצרה, שמרגישי כי הקב"ה נמצא עמו יחד ומשותף עמו בביבול בצרתו, או אחלצחו ואכבדהו אוירך ימים אשבעתו ואראחו בישועתי. וכמאמר הבעש"ט ה'ק' ז"ע על ואנסי הסתר אסתיר, אנסי מסתתר בתוך ההסתור, שגם בתוך ההסתור הכהול כאשר הסתר הפניך הקב"ה נמצא בסתר. כמוABA שמסתיר עצמו מבניו הקטן שלא יראה אותו, אבל איינו מסיר לגע השגתו ממנה, ועוד יותר מהרגיל. וזה פ"י ואנסי הסתר אסתיר, שגם בשעה שאינם רואים כלום ידעו כי אוני מסתתר ונמצא עליהם. וכמו שאמר מրן אדמור'ר בב"א ז"ע Uh"פ (שמות כ) ומה שגהל הערפל אשר שם הא', דיש ג' מיני חשבות זו למעלה מזו, חסר, ענן, וערפל הוא חשכה עבותה ביותר, ומשה גילה כי בתוך הערפל שם האלקים, גם בחשכה

חטא אינו אלא טווה (שבת נו), ואעפ"כ קבל עליו
ישורים קשים ומרימים כדאייה בחז"ל, ורק בקשה
אתה היתה לו, אל תשליכני מלפניך ורוח קדשך
אל תקח מני. את כל היסורים הגופניים היה מוכן
לשעת, אבל לא השלה מפני ה'.

והסתור כפול כזו מתייחס במינויח לאסתור, כמו
שאמורה וכאשר אבדתי אבדתי, דאיתא בספה"ק
אבל מועה"ז אבדתי מועה"ב. זה שאבדתי מועה"ז
עוד אוכל לשאת, אבל אם יחדר עט זה הנני נעשה
מרוחקת ומנותקת מאבי שבשמיים, זאת לא אוכל
שאת. כי היה עלייה ללבת ברצון. ואם כי בודאי
ידעה שהוא רצון ה' ורצוין חכמים, אך כדיוזע הסיפור
שסיפור הרה"ק מרוזין זי"ע מאותו קדוש לעילון
מדורות קדומים שהלך לבית המלך להציג את
ישראל, והיה מוכרת לאכול טרייפות ולשתות יין נסך
בסעודה המלך, ולאחר פטירתתו היה היכל קדוש שלו
נתנו לו ליכנס שמה כמה מאות שנים. והיינו
אם אמרינן אסתור מה"ת מנין, ששאלת הגם" היכן מצינו
בתורה מצב כזה של הסטור כפול כמו שעבר על
אסתר. והתשובה שנאמר ונunci הסטור אסתיר פנוי
ביום ההוא, ב"פ דהינו הסטור כפול בಗשמיות
וברווחניות, ובכך" הסטור זו אינה מתייחסת אלא לאסתור
ולא למרדכי שהיה אצלו ריק הסטור גופיו. ולכן גם
המגילה נקראת דוקא על שמה.

ולכן כשנכנסה אסתור לבית הצלמים ונסתלקה
ממנה שכינה אמרה א' א' למה עזובתני, ואחוז'ל
(מדרש תהילים כב) א-ל עלי על הים א-ל עלי על הר סיני, ועל
על הים הייתה הצלה הגופים של עם ישראל, ועל
הר סיני הצלה נרו"ג של עם ישראל, ואיך עזובתני
בהתשר כפול בגוף ובנפש. וזה עניין כל הלשונות
הכלפולים האמורים באستر, הסתר אסתיר, ואבדתי
אבדתי, שקאי על ההסתתר הכלפול שהוא לה. וכן מה
שעצם החג כפול, ב' ימים לפזרזים ולמורקים, הוא
בנגד הנס והגילוי הכלפול, שהיתה ישועה בגשמיות
וברווחניות. הימים הראשונים דפרזים והוא בנגד הנס והגילוי
הגשמי, והימים השני דמורקים הוא בנגד הנס והגילוי
ברוחני.

וכן כפל הלשון במאמר מרדכי לאסתור אם החריש בעת הזאת וכו' מרמז על החשכות